

sommerhusområder. Endvidere er ændringsforslaget til § 65, stk. 2, en konsekvens af, at ændringsforslaget til § 17, stk. 1, genindfører skovbyggelinjen i landzone svarende til naturfredningslovens bestemmelser herom. Amtsrådet får kompetence til at dispensere i landzone.

Til nr. 22 og 23

Ændringsforslaget er en konsekvens af, at lovforslagets § 16, stk. 2, udgår som følge af ændringsforslaget til § 16, stk. 1.

Til nr. 24

Indføjjelsen om, at frikommunelovens § 24, stk. 6, ophæves, er en konsekvens af, at lovforslagets § 69 fastsætter, at det er miljøministeren, der har kompetencen til at ophæve bygge- og beskyttelseslinjerne for nærmere angivne områder. De frihedskommuneforsøg, der eventuelt er godkendt i henhold til frikommunelovens § 24, stk. 6, forbliver i kraft, jf. lovforslagets § 101, stk. 3.

Til nr. 25

Efter de gældende bestemmelser i vandløbslovens § 69 må der ikke dyrkes eller plantes m.v. så nær et vandløb, at dets vedligeholdelse, fyldens oplægning eller tilsynets færdsel hindres. Disse regler gælder for ethvert vandløb. Vandløbsmyndigheden kan for offentlige vandløb i regulativer fastsætte nærmere bestemmelser herom, herunder fastsætte den præcise afstand fra vandløbet (vandløbsstrækningen), som skal overholdes.

Den fastlagte dyrkningsfri bræmme kan i regulativerne variere fra 1 til 2 m. Herudover har de fleste regulativer bestemmelser om, at der ved maskinel oprensning af vandløb skal benyttes et areal varierende fra 8 til 12 m langs vandløb.

Denne ordning foreslås afløst af bestemmelserne i ændringsforslaget.

I den foreslåede affattelse af § 69, stk. 1, foreslås generelt fastlagt en 2 m bred bræmme langs alle åbne vandløb og søer. I bræmmen

må der efter ændringsforslaget ikke dyrkes, foretages jordbehandling, plantes, hegnes eller bygges. Den foreslåede bestemmelse angiver, at den dyrkningsfri bræmme er en »åkant« som en del af vandløbet. Åkanten skal bevares og sikres i en stabil tilstand, så risikoen for udskridninger mindskes bl.a. i forbindelse med jordbrugets anvendelse af tunge maskiner. Dette vil resultere i et mindsket behov for omkostningskrævende og miljømæssigt belastende oprensning. Den fysiske vandløbskvalitet vil udvikle sig i overensstemmelse med de hydrauliske kræfter i vandløbet og dermed sikre en vandløbskvalitet, der er tilfredsstillende i både afstrømnings- og miljømæssig henseende.

Det kan oplyses, at alene de søer, der kun har én bredejer, og som ikke indgår i et åbent vandløbssystem eller i øvrigt har til- eller fra-løb gennem drænen, er undtaget fra reglen i stk. 1.

§ 69, stk. 2, giver vandløbsmyndigheden adgang til at beskytte større arealer ved vandløbene end de 2 m.

Hensynet til at lette eller overhovedet muliggøre vedligeholdelse af vandløbet vil ofte være tilgodeset ved kravet i stk. 1, men i stk. 2 er det som en opretholdelse af de gældende regler foreslået, at vandløbsmyndigheden for offentlige vandløb kan fastlægge et særligt arbejdsområde, hvis dette er påkrævet af hensyn til vedligeholdelsen.

Ændringsforslaget indeholder ingen bestemmelser om erstatning til de grundejere, hvis ejendom berøres af kravet i stk. 1 om opretholdelse af en dyrkningsfri bræmme. Indgrebet har karakter af en generel, erstatningsfri regulering.

Det kan i denne forbindelse oplyses, at Justitsministeriet i et responsum af 10. august 1987 til Skov- og Naturstyrelsen i anledning af det på dette tidspunkt påtænkte forslag om generelle dyrkningsfri bræmmer udtalte, at indgreb i form af sådanne bræmmer efter Justitsministeriets opfattelse må antages at have karakter af en generel, erstatningsfri regulering. Justitsministeriets responsum er optrykt som bilag.